

Ett drömspel.

1 feb–27 mars 2020

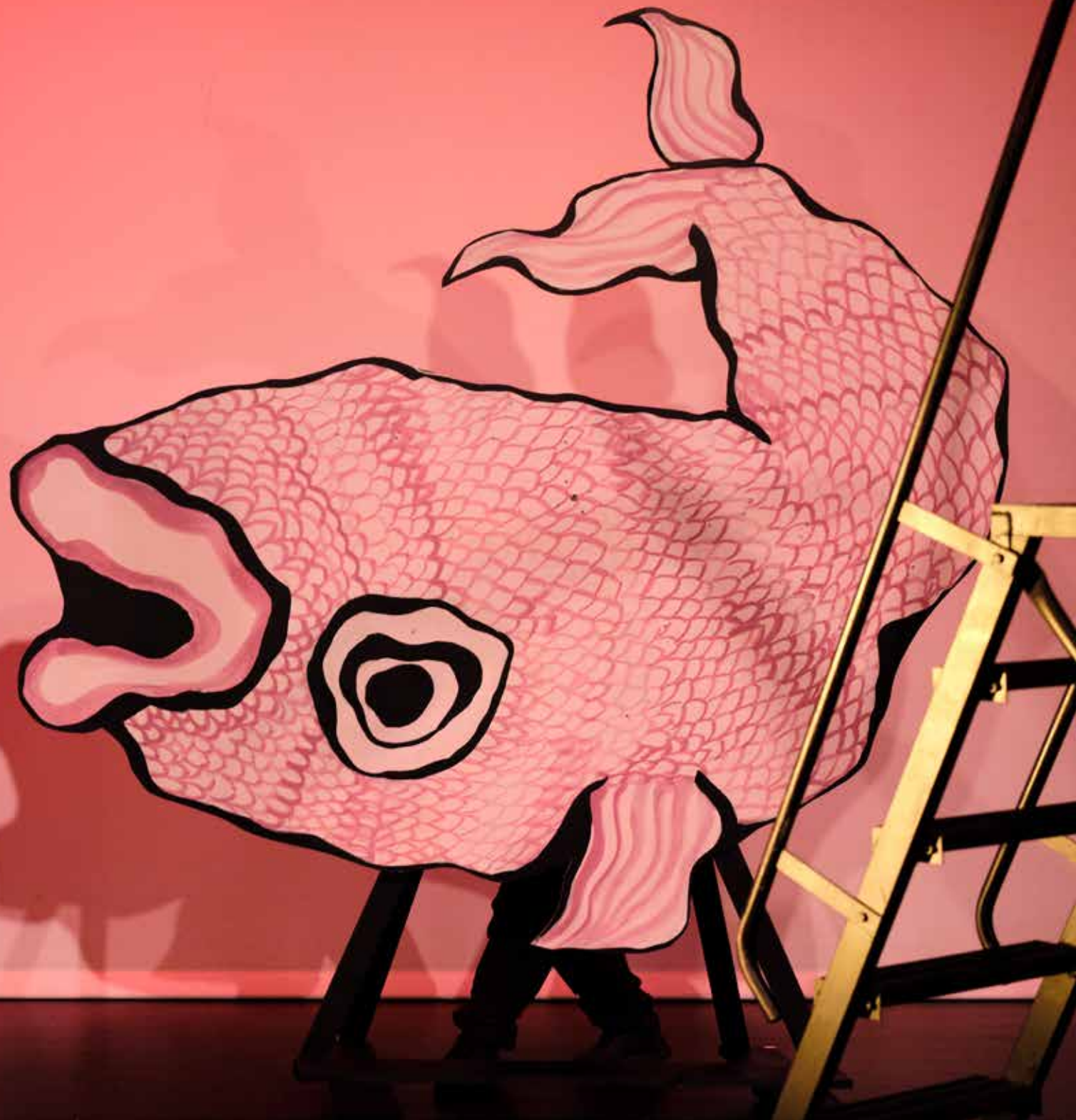
HELSINGBORGS
STADSTEATER

Ett drömspel.

I rollerna:
Evamaria Björk
Nils Dernevik

Av Erik Holmström fritt efter August Strindberg

Regi	Erik Holmström
Scenografi och kostymdesign	Evelina Johansson
Vik. scenograf och kostymör	Leif Persson
Maskdesign	Julia Westerlund
Ljusdesign	Ernesto Mejia
Musik	Cecilia Nordlund, Henrik Meierkord, Lotta Wenglén
Dramaturg	Tom Silkeberg

Allvar och trams i en drömlig blandning

Med kärleksfullt och humoristiskt perspektiv på livets små och stora frågor ger regissören Erik Holmström teaterklassikerna nytt liv.

Vad i Strindbergs manus som har inspirerat mest?

–Strindberg skrev ett litet förord till pjäsen och den texten har varit väldigt inspirerande. Där beskriver han vad han menar med "drömspel". Han har en väldigt öppen hållning – allt kan hända, allt är möjligt, allt är association och man ska inte döma någon. Jag tycker inte att pjäsen riktigt lever upp till det löftet, men förordet uppmanar verkligen till att tänka fritt.

Vilken är din största drivkraft som regissör?

–Tematiskt handlar allt jag gör om människan i kapitalismen. Vad gör

kapitalismen med mig? Det vill säga, vem är jag? Jag försöker på ett lekfullt sätt vända och vrida på förväntningar på hur en teaterföreställning ska vara. Jag har en stor kärlek till teaterformen och tycker att teater är både super-tramsigt och jätteallvarligt på samma gång.

Är det synd om människorna?

–Den stora frågan för mig har nog varit: "går det verkligen att prata om människorna som en grupp?". Det är jävligt synd om väldigt många människor, medan det inte är det minsta synd om andra. Lidandet är orättvist fördelat.

Till vardags driver Erik Holmström en av Skånes minsta teaterscener, Malmö dockteater, som är mitt uppe i sitt treåriga samarbete med Helsingborgs stadsteater.

Jaget och världen

Genom August Strindberg introduceras det som kommit att kallas "jag-dramatik" och som präglat litteraturen i över ett sekel. Bland de tydligaste exemplen på just jag-dramatiken är pjäsen *Ett drömspel* (1902), där ett jag konfronteras med en främmande värld.

Den kanske viktigaste Strindberg-referensen i Erik Holmströms pjäs *Ett drömspel* är originalpjäsens inledning *Erinran* där det står: "Författaren har i detta drömspel sökt härma drömmens osammanhängande men skenbart logiska form. Allt kan ske, allt är möjligt och sannolikt". Vad det här dramaets personer tycks ha att klamra sig fast vid är postmodernismens lovord om att meningen med livet är individens rätt till sin egen lycka – "var dig själv så blir du lycklig och fri", fastän att det är uppenbart att det inte är så. Ändå fortsätter de att tro på denna utsaga, på samma sätt som vi fortsätter att tro att 13 är ett olyckstal, även om att vi vet att det bara är hittepå.

Sigmund Freud introducerade begreppet *förnekelse* [Verleugnung] i en kort text om barns upplevelse av den anatomiska könsskillnaden mellan mor och far. Freud menar att pojken försöker undkomma den traumatiska upptäckten att mamma inte har någon penis genom att täcka över frånvaron med en fetisch (en fot eller liknande). Fetischen både uppfattar och förnekar könsskillnaden. Följden blir en *jagklyvning* där fetischen utgör själva beviset på en alternativ verklighet som löper parallellt med den verkliga. Det kan kanske också läsas som en diagnos på vår tid, en formel som tillåter oss själva att gå med på en absurd värld som om den vore rätt och riktig.

Deras drömvärld är full av möjligheter

Skådespelarna Evamaria Björk och Nils Dernevik kliver in i regissören Erik Holmströms drömvärld med lust och öppet sinne. Och uppmanar oss att göra detsamma.

ALLT KAN SKE, allt är möjligt. Så är det ofta i våra drömmar. Men också i livet.

– I drömmen förstoras problemen man står inför, man utsätts för något som man försöker lösa. Det är också essensen av livet, säger Evamaria Björk.

Till skillnad från Nils Dernevik är det första gången hon arbetar med regissören Erik Holmström.

– De första veckorna ägnade vi åt research. Vi läste naturligtvis originalet men även andra pjäser som har med existentialism att göra. Vi har sett filmer med filosofer, läst om poeter och pratat om den egna existensen: alltså vad det är att vara människa, hur man lever sitt liv och såna grejer, säger hon.

UTIFRÅN STRINDBERGS MANUS och inte minst samtalen med skådespelarna har Erik Holmström skrivit en helt ny pjäs, som förstås flirtar med originalet.

– Det är modigt av honom, prestigelöst. Det finns överlag en jävla respekt

för Strindberg, men i den här uppsättningen finns ingen sådan vördnad, säger Evamaria.

Stadsteatern är mitt uppe i sitt treåriga samarbete med Malmö dockteater, där Erik Holmström är motor och konstnärlig ledare. Men några dockor finns inte med i den här uppsättningen.

– Det är lite skönt för det kan vara fruktansvärt dränerande, inte minst för kroppen, att jobba med dockor. Jag vet att min lite sköra gubbkropp inte går ihop med det arbets sättet, säger Nils.

ERIK HOLMSTRÖMS METODIK, som innebär ganska fria tyglar för skådespelarna, har uppskattats av både Evamaria Björk och Nils Dernevik.

– Det är roligt att få lira med varandra på riktigt, när det är så här löst. Men det har också varit svårt. Textmassan är tung och det är ett samtal som pågår på flera olika nivåer. Det gör att man får ställa om hela tiden för att kunna påstå något samtidigt som man lyssnar aktivt, säger Nils.

– Personerna det handlar om är som nyfödda. De har inte koll men det finns ändå ett framåt driv och en lust, säger Evamaria.

EN EXTRA DIMENSION och humoristisk twist utgör scenografin och maskerna. I öppningsscenen kommer Evamaria Björk in med en snopp på näsan. I en annan scen har Nils både bröst och könshår i ansiktet.

– Jag tycker att det är jättebra tänkt. Vi befinner ju oss i ett drömlandskap och då känns det helt naturligt att ha en kuk mitt i ansiktet, säger Evamaria.

– Det är kul referenser till de klassiska surrealisterna. Det är ju både jäkla roligt och dumt Jag är rätt säker på att Strindberg hade gillat det här, säger Nils.

Inspicient
Ljud
Sufflör
Scenmästare
Scentekniker, framtagning

Rekvisitör
Belysningsmästare
Ljustekniker
Dekormålare
Attributmakare
Kostymmästare
Teaterskräddare

Maskör
Patinerare och färgare
Dekorsnickare

Biljettförsäljning

Publikvärdar

Fastighetsansvarig

Redaktör föreställningsprogram
Formgivning program och affisch
Fotograf affisch och omslag
Föreställningsfotograf
Marknadsföring
Projektledare marknadsföring
Marknadschef
Konstruktör och teknisk samordnare
Planeringschef
Föreställningsteknisk chef
Chefsproducent
Producent
Teaterchefsassistent
Teaterchef och konstnärlig ledare

Dennis Claesson
Jonas Mattsson
Mia Florberger
Johan Andersson
Jonas Svensson, Nils Fritsch,
Katja Lindström,
Fredrik Stadler, Ida Holmberg
Erika Plant Blomqvist
Ernesto Mejia
Anders Andersson
Katarina C:son Brandt
Kerstin Larsson
Liselotte Sjöholm
Mia Petersson, Andrea Ståleker Spenner,
Cecilia Skog, Tina Sederowsky
Lillebel Höglund, Mona Raaé Jensen
Cecilia Skog
Mattias Rönn, Christer Rosengren,
Niels Bisbo
Stefan Dahl, Josefin Persson,
Elsa Lindström
Nikita Yourstone, Charlotte Angel,
Daniel Magnusson,
Isabella Rydnemalm Edlund, Karin Reffner,
Kya Jepsen, Helen Gson Wallin
Christer Johansson

Jenny Petersson
Caroline Löfgren
Sophie Håkansson Photography
Micke Sandström
Marknadsavdelningen Helsingborg Arena & Scen
Lisa Boethius, Maria Lindholm
Johan Lundell
Lars Möller
Elin Heijkenskjöld
Jonas Sandberg
Michael Mania
Emma El-Hallah
Josefin Zimmergren
Kajsa Giertz

Föreställningen är cirka 1 timmar 35 min

Ett samarbete mellan Helsingborgs stadsteater och Malmö dockteater

helsingborgsstadsteater

HELSINGBORGS
STADSTEATER